

מ"ת 525/16 - מדינת ישראל נגד אסעד סואעד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 16-525 מדינת ישראל נ' סואעד (עוצר בפיקוח)
תיק חיצוני: 160948/2016

בפני כבוד השופט ארז יקואל
מבקשת מדינת ישראל
נגד אסעד סואעד (עוצר בפיקוח)
משיב

החלטה

עסוקין בבקשת לעION חוזר בתנאי מעצרו של המשיב, באופן שבו יותר לו לצאת לעבודה בפיקוח מי ממפקחיו.

רקע

- ביום 1.5.16, הוגש כתוב אישום כנגד המשיב, המיחס לו עבירות של הצתה, לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; פגעה בפרטיות, לפי סעיף 5 ו- 2(1) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 והטרדה באמצעות מתkon בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשרות (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982.
- על פי העובדות המפורטות בכתב האישום, ביום 14.4.16, בסמוך לחצות, שהה המשיב בבר, שם הבחן במתלוננת - עמה נילך קשר רומנטי, כשהיא באה במנע עם גבר אחר. בהמשך הערב, לאחר שהמתלוננת עזבה את הבר, המשיב עקב אחריה לבית חברתה וכן למלאן אליו הלכה עם חבריה. לאחר מכן, הלה המשיב לביתה של המתלוננת בפתח תקווה והציג שולחן פלסטי מתחת מדרגות הבית. בהמשך, הלה המשיב לבית סמוך באותו הרחוב והציג פח זבל ביתי לצמוד לגדר הבית. בהמשך, בין חצות הלילה ועד חמיש בבוקר, התקשר המשיב למתלוננת כ-30 פעמים, שלח לה מספר תמונות באמצעות תוכנת הוואטסאפ וכן הודעות קוליות.
- בד בבד עם הגשת כתב האישום, עתרה המבקשת למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו. המשיב הופנה לשירות המבחן לצורך ערכית תסוקיר מעצר. המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכואורה וכפועל יצא מכך, על קיומה של עילית מעצר בדמות מסוכנות.
- ביום 31.7.16, לאחר קבלת תסוקיר שירות מב奸, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, זאת במקום מרוחק בצפון הארץ, הרחק ממוקם מגורי המתלוננת שבפתח-תקווה ובתנאים מגבלים נוספים, הכוללים ערביות כספיות ופיקוח אנושי בכל זמן נתון.

עמוד 1

. 5.11.16. ביום הודה המשיב בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון שנערך בין הצדדים. המשיב הורשע ונשלח לקבالت תסקירות שירות המבחן. ביום 24.11.16, הגיע המשיב את הבקשה מושא החלטה זו, בגדירה עתר למתן היתר יציאה לעבודה. מוביל לפתח ציפויות לבבו, המשיב הופנה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקירות בנושא זה.

. 6. שירות המבחן אינו מלאץ על יציאתו של המשיב לעבודה. עיון בתסקירות מלמד כי המשיב לא יצר קשר עם המתלוונת בתקופת מעצרו. המתלוונת צינה לפני שירות המבחן, כי אינה חששת מיציאתו של המשיב לעבודה, כל עוד ישמר על מרחק ממנו ולא ייצור עמה קשר. שירות המבחן הוסיף וצין, כי התרשם שהמשיב מאופיין בצויר חזק בשליטה, בריכוז יתר בעצמו ובऋיכיו, ללא ראייה והתחשבות בצרci האخر. כן התרשם שירות המבחן מקומו של יחס תלותי וקשה "נפרדות" ביחסו המשיב והמתלוונת, בעוד שיכום שניהם אינם מעוניינים לחדש את הקשר ביניהם. שירות המבחן סבור כי במצבו מתח, עלול המשיב להגיב באופן בלתי מוסת ואף אלים. המשיב התקשה להתחבר לחומרת המעשים המוחסמים לו ולצורך בעריכת שנייניו בדףו הtenthalot. עוד ציין, כי המשיב חווה את הקשיי במעצר, כי ההליך המשפטי המתנהל כנגדו מהוות גורם מרעיע עבורו וכי לא הפר את תנאי מעצרו. שירות המבחן סבור כי מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, בcircumstances המזוקה הכלכלית שלו נקלעה בעטיו, ההליך המשפטי המתנהל כנגדו והרחקתו מאזור המטלוננט, הפחתו את רמת הסיכון הנש��פת ממנהו כלפיפה. לצד זאת, סבור שירות המבחן כי לא כל תהליך טיפול, תיווטר מסוכנותו של המשיב ברמה ביןונית.

אשר לאביו של המשיב - מר מוחמד סואעד, אשר הוצע כמפרק מטעמו בשעות העבודה, שירות המבחן התרשם כי הלה הציג גישה מגוננת כלפי המשיב ולא הצליח על הרחיב על אודות שניינם בהtenthalot. מר סואעד שלל כל ידיעה על צrichtת האלכוהול של המשיב, או על מהות הקשר שנייה עם המתלוונת ומנתונם אלו, הסיק שירות המבחן כי מר סואעד לא יהווה גורם סמכותי ומצביע גבולות עבור המשיב.

טענות הצדדים

. 7. המשיב סבור כי יש להתרIOR ליצאת לעבודה על אף המלצהו השילילית של שירות המבחן. נטען כי אין לקבל את המלצה ששירות המבחן והסגנור סבור כי כפי שבית המשפט סטה מהמלצות שירות המבחן בהחלוטות הקודמות, כך יש לנוהג גם עתה. הסגנור סבור כך, לאור העובדה כי למרות המלצהו השילילית של שירות המבחן, הוכיח המשיב כי הוא עומד בתנאי מעצרו ונמנע מלהפר אותם. הוא הדבר אשר למפרק אשר נשלל על ידי שירות המבחן, שכן אותו מפרק אושר על ידי בית המשפט בהחלטתו מיום 31.7.16 ומאז הוכח כי הוא אכן ראוי לשמש כמפרק עבור המשיב. הוגש כי המשיב נעדר עבר פלילי ומזה כארבעה חדשים שהוא מצוי במעצר בפיקוח אלקטרוני, מוביל שנרשמה לחובתו הפרה כלשהי של תנאי מעצרו. עוד ציין, כי במשך תקופה מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, הוא לא יצר קשר עם המתלוונת ומתסקרים שירות המבחן, עליה כי היא חשה בטוחה ובלתי מאוימת מהמצביע. בנסיבות אלו, סבור המשיב כי יש לייחס לו את מידת האמון המתבקש, לצורך מתן היתר יצאה לעבודה. הסגנור הוסיף והdagish, כי המשיב נשוי, הוא המפרנס היחיד למשפחה וככל שלא יותר לו לצאת לעבודה, עלולים להיגרם לו ולמשמעותו נזקים כלכליים ממשמעותיים. עוד ציין, כי מקום העבודה מושא ההחלטה, בדמות מושך רכב אשר ברוחב הסתדרות 154 חיפה, ממוקם אף הוא במקום מרוחק מגורייה של המתלוונת ובהתאם כי המשיב יהיה מפקח בכל שעות עבודתו, ניתן לאין את המטוכנות הנש��פת ממנהו ולהיעתר לבקשתו. הסגנור הוסיף והdagish, כי יצאה לעבודה הנה ערך עליון ובנסיבות המקירה הנדרון, אין מניעה שלא להיעתר לבקשתה.

הسنגור תמרק טענותיו באסמכתאות.

8. למלולו, טענה המבוקשת כי אין מקום להיעתר לבקשה. מודגש כי לנוכח הodium המשיב בעבורות המוחשות לו, חזקת החפות אינה עומדת לו עוד. המבוקשת הוסיפה וטענה, כי המשיב לא שולב בתכנית טיפולית כלשהי ולא חל כל שינוי באופן התייחסותו לעבורות המוחשות לו, בלבד מהodiumתו בכתב האישום המתוקן, כאמור. המבוקשת סבורה כי אין להתריר יציאה לעובדה של עוצר בפיקוח אלקטרוני, אלא במקרים חריגים אשר המקירה הנדונן אינם נמנא עליהם. במיוחד כך, שעה שהמשיב הודה בעבורות המוחשות לו ולא שולב בטיפול, באופן המלמד כי לא חל כל שינוי במסוכנותו, שיש בו כדי להצדיק מתן יתר יציאה לעובדה.

דין והכרעה

9. לאחר שיעינתי בטענות הצדדים, באסמכתאות שהועברו לעיוני ובתקיר שירות המבחן, שוכנעתי כי במקרה הנדונן אין נימוקים כבדי משקל הנדרשים לשם סטייה מהמליצה שלילית של שירות המבחן. בנסיבות כגון א, אני סבור כי יש להעדיף את האינטרס הציבורי למוגנות מפני מעשים לאוראים כגון אלו של המשיב, על פני האינטרס הפרטני של המשיב ולכן דחיתי את הבקשה.

10. אכן, בית המשפט עמד לא אחת על החשובות הרבה שיש בהשתלבותם של נאשמים במעגל העבודה והעסקה, תוך הדגשה כי הבטלה פוגעת לא רק במצבם הכלכלי של הנאשמים ובני משפחותם, אלא גם בכבודם ובאפשרותם שיקומם. אך זאת, כמובן, במקרים הרואים ובאזור מול האינטרס הציבורי (ר' בש"פ 5106/16 **אלמוג נ' מדינת ישראל** (5.7.16); בש"פ 2857/06 **מן נ' מדינת ישראל** (11.4.06); בש"פ 3611/10 **רמאל נ' מדינת ישראל** (17.5.10); בש"פ 1393/07 **אלחנתי נ' מדינת ישראל** (26.2.07); בש"פ 1565/07 **אלוקיל נ' מדינת ישראל** (27.2.08)).

11. שונים הם פני הדברים כאשר מדובר ביציאה לעובדה ממutzer בפיקוח אלקטרוני, שכן דינו של עוצר בפיקוח אלקטרוני לעניין יציאה לחופשה או לשינוי בתנאי מעצרו, עצור עד תום ההליכים, בשינויים המחויבים (ר' בש"פ 4658/15 **פישר נ' מדינת ישראל** (9.7.2015)). בכלל, אין לאפשר "חלונות" יציאה לעובדה לעוצר בפיקוח אלקטרוני, שכן מדובר בפרק זמן מסוון, המוגדר למטרת הפיקוח ולמעמד המפוקח עצור עד תום ההליכים.

על כך נקבע, כי:

"... טרם שתישקל אפשרות לצאת לעבודה, על העוצר בתנאי איזוק אלקטרוני להראות כי המסתכנות הנשקפת ממנו פחתה כך שאין צורך באמצעי זה. רק אז, עם ההחלטה להסיר את האיזוק האלקטרוני ועל שחרור לחופפת מעצר, משתנה הסטטוס של המפוקח מ'עוצר' ל'מושחר בתנאים מגבלים', יוכל שתישקל במקרים המתאים האפשרות לצאת לעבודה" (ר' בש"פ 966/16 **זידאן נ' מדינת ישראל** (28.2.2016)).

עוד נקבע בהקשר זה, כי:

"... אכן קיימת אפשרות העקרונית לקבוע, במקרים חריגים המתאים לכך, חלונות יציאה
עמוד 3

לשם עובdotו של בגין...עם זאת, מובן כי אפשרות זו אינה הכלל, אלא שהיא תינתן במקרים יוצאי דופן שימצאו מתאימים לכך, והדבר נתון לשיקול דעתו של בית המשפט, שיבחן, בנוסף ליתר התנאים הנדרשים בחוק המעצרים טרם שיקבע חלון פיקוח לשם יציאה לעובודה המבוקשת, האם "אורכו של 'חלון היציאה' המבוקש אינו פוגע בתכילת המעצר בפיקוח אלקטרוני ושלום הציבור, יתר על המידה, בהשוואה לרורעה בזכותו של העציר" (ר' בש"פ 2296/16 **חבר' נ' מדינת ישראל** (15.5.2016)).

12. בנסיבות המקרה הנדון, אורכו של החלון המבוקש, למשך עשר שעות בעובודה ביום, חמישה ימים בשבוע, אינם הולם את תכילת המעצר בפיקוח אלקטרוני. עמד על כך כב' השו' זילברטל בש"פ 6815/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.9.16), כאמור:

"... אין לנו עסקים ב'חלון' אלא בהסתה 'קיר' שלם, עד שהפיקוח האלקטרוני מאבד ממשומו".

13. התרשמתי כי מכילו הנסיבות בעניינו של המשב, אינם מאפשר סטייה מהמלצת שירות המבחן, לפיה נלמד כי בשלב זה לא ניתן להורות על הסרת הפיקוח האלקטרוני ולהתיר לו לצאת לעובודה. הסרת הפיקוח האלקטרוני עם חלוף הזמן, קשורה בהתרשומותו של בית המשפט מידת המסוכנות הנשקפת מהמשב. בדיקת המסוכנות מחיבת בחינתם של שני היבטים - המעשה כשלעצמו והאם נסיבותו מלמדות על מועדות הנאשם, או על אופיו אלים, כדי כך שהנאשם עלול לחזור על מעשים דומים וכן העשה, האם לנוכח אופיו, אישיותו או תוכנותו, נשקפת ממנו לציבור (ר' בש"פ 6700/04 **מדינת ישראל נ' גרה** (19.7.04)).

14. בעניינו, אין מחלוקת ממשית אשר לחומרת העבירות המียวחות למשב. מנגד, לא התעלמתי מכך שמדובר באירוע חד פעמי וחיריג על רקע נסיך של המשב. למשב אין עבר פלילי ובמשך ארבעת החודשים בהם הוא עצור בפיקוח אלקטרוני, לא נרשם לחובתו הפרות כלשהן. עם זאת, עיון בתסקיר שירות המבחן, מלמד כי המסוכנות הנשקפת מהמשב לא פחתה כדי כך והסיקוי להישנות מעשים דומים הוורך כבינוי. עדין נשקף ממנו סיכון לא מבוטל לביצוע עבירות דומות. בנוסף, המשב הודה בעבירות המียวחות לו, אך לא השתלב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן, על מנת שתתממן מסוכנותו.

15. המלצה שירות המבחן ותוכן התסקיר בעניין המשב, כמו גם יתרת נסיבות העניין, מובילים למסקנה כי אין מקום לאפשר לו לצאת לעובודה. ציינתי כי סטייה מהמלצתה שלילית של שירות המבחן טעונה נימוקים מיוחדים וכבדי משקל (ר' בש"פ 3201/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.5.2010) ובמקרה הנדון, לא הונח לפני כל נימוק מיוחד שיש בו כדי להצדיק סטייה מהמלצת שירות המבחן המקטוציא. בשלב זה, סבורני כי היעתרות לבקשה המשב, תהווה קפיצה מדרגה שאין לה מקום, בהתחשב אף במעצרו בפיקוח אלקטרוני.

16. אין בידי לקבל את טענת הסגנור, לפיו יש לסתות מהמלצת שירות המבחן, כשם שבchalטה קודמת אישר בית המשפט את המפקחים שהוצעו מטעם המשב, תוך סטייה מהמלצת שירות המבחן בעניינם. אני סבור כי התרשומותו הישירה של בית המשפט מהמפקחים המוצעים, שבעתיה סטה מהמלצת שירות המבחן בעניינים, כמו כן סטייה מהמלצת שירות המבחן בנושא המסוכנות הנשקפת מהמשב, כאמור, מעברו ומהדברים שמסר לךיני שירות המבחן. הגם שבית המשפט אינו מחויב באימוץ המלצותו של שירות המבחן, מקום בו נקבעו המלצות

שליליות בתסקירות המבחן יש ליתן משקל משמעותי להמלצות אלה (ר' בש"פ 7593/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (24.10.10)). עורכי התסקיר, הינם אנשי מקצוע מיומנים שלהם ממומחיות בבחינת התנהגותו של הנאשם המובא בפניהם, סביבתו, משפחתו והאינטראקטיביה ביניהם, ויש לתת לעמדתם משקל משמעותי (ר' בש"פ 6626/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.08.2010)).

. 17. בנסיבות המתוארות, שוכנעתי כי טרם בשלה העת להורות על הסרת הפיקוח האלקטרוני, באופן שיאפשר למשיב לצאת לעבודה ולאור המקובל, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, 17 ינואר 2017, במעמד הצדדים.